

آیین‌نامه تأسیس درمانگاه

فصل اول- تعاریف:

ماده ۱- درمانگاه به مؤسسه‌ای اطلاق می‌شود که بطور شبانه‌روزی بیماران سرپایی را برای درمان می‌پذیرد و در آن محل می‌توان موارد فوری یا نیازمند کمک‌های ویژه را حداکثر ۲۴ ساعت تحت نظر قرار داد و در صورت عدم بهبودی و داشتن مشکلات خاص و نیازمند به خدمات بیشتر، بایستی در طول این مدت هماهنگی لازم جهت اخذ پذیرش و اعزام به بیمارستان، در صورت لزوم فراهم گردد.

تبصره ۱- در این آیین‌نامه به منظور اختصار به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی «وزارت» و به دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی «دانشگاه / دانشکده» و به کمیسیون تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب سال ۱۳۳۴ (با اصلاحات بعدی) «کمیسیون قانونی» و به پروانه‌های تأسیس و مسئولان فنی «پروانه‌های قانونی» گفته می‌شود.

تبصره ۲- درمانگاه‌هایی که تاکنون از عناوین کلینیک یا پلی‌کلینیک استفاده می‌کرده‌اند از این به بعد فقط مجاز به استفاده از نام «درمانگاه» بوده و مشمول ضوابط این آیین‌نامه می‌باشند.

تبصره ۳- درمانگاهها برحسب نوع فعالیت به درمانگاه‌های عمومی و تخصصی تقسیم می‌گردند.

تبصره ۴- درمانگاه تخصصی مؤسسه‌ای است به منظور ارائه خدمات تشخیصی و درمانی در یکی از رشته‌های تخصصی پزشکی (نظیر درمانگاه تخصصی قلب و عروق و ...) و یا تشخیص و درمان یک یا چند بیماری مشخص (نظیر درمانگاه تخصصی بیماری دیابت و ...) که متخصصین رشته‌های مختلف در آن همکاری می‌نمایند و طبق ضوابط موضوع آیین‌نامه‌های مربوطه تأسیس می‌شود.

تبصره ۵- شرایط تأسیس درمانگاه‌های دندانپزشکی (عمومی و تخصصی) مطابق آیین‌نامه مربوطه خواهد بود.

ماده ۲- پزشکانی می‌توانند در درمانگاه‌های وابسته به مراکز دولتی (آموزشی یا درمانی) شاغل گردند که دارای شرایط استخدامی و پروانه پزشکی بوده و خدمات تمامی بیمه‌های کشور و دریافت حق الزحمه‌ای که طبق تعرفه‌های مراکز دولتی تعیین شده‌اند را بپذیرند.

فصل دوم- شرایط تأسیس و بهره‌برداری:

ماده ۳- اجازه تأسیس (موافقت اصولی) درمانگاه به کلیه افراد حقیقی یا حقوقی که صلاحیت آنان به تأیید کمیسیون قانونی رسیده باشد در چارچوب نظام سطح‌بندی خدمات و ضوابط تعیین شده داده می‌شود و لازم است هنگام بهره‌برداری جهت کلیه نوبت‌های کاری پزشک واجد شرایط بعنوان مسئول فنی درمانگاه و همچنین کادر پزشکی و پیراپزشکی لازم معرفی گردد.

تبصره ۱- متقاضیان تأسیس درمانگاه باید حداقل ۵ نفر بوده و ۳ نفر از آنها (نصف بعلاوه یک) از گروه پزشکی و پیراپزشکی جویای کار از مقطع کاردانی به بالا باشند. بقیه اعضا می‌توانند از سایر افراد حقیقی و حقوقی باشند.

تبصره ۲- دو سوم سهامداران درمانگاه بایستی از فارغ‌التحصیلان گروه پزشکی و پیراپزشکی باشند ضمناً هر فرد می‌تواند حداکثر در دو مؤسسه پزشکی سهامدار شود.

تبصره ۳- به هر فرد واجد شرایط و صلاحیت بیش از یک پروانه تأسیس داده نمی‌شود و هر فرد می‌تواند حداکثر در دو مؤسسه پزشکی (بصورت حقیقی و حقوقی) به عنوان مؤسس عضویت داشته باشد.

تبصره ۴- مدت اعتبار، تمدید یا لغو موافقت اصولی مطابق مفاد قرارداد تأسیس منعقد بین مؤسس و وزارت از تاریخ صدور حداکثر به مدت ۲ سال بوده و پس از آن در صورت عدم راه‌اندازی درمانگاه، لغو می‌شود.

تبصره ۵- تمدید یا لغو موافقت اصولی پس از مدت مزبور منوط به موافقت کمیسیون قانونی و حداکثر به مدت ۶ ماه خواهد بود.

ماده ۴- در مواردی که یکی از مؤسسین یا چند نفر از آنها فوت نمایند و یا به تشخیص کمیسیون قانونی قادر به انجام وظایف محوله در درمانگاه نباشند، طی تشریفات معرفی که بایستی از دو سال تجاوز نماید بایستی فرد یا افراد واجد صلاحیت از طرف سایر مؤسسین و یا وراث قانونی آنها معرفی شوند تا پس از تأیید صلاحیت از سوی کمیسیون قانونی

پروانه تأسیس با عضویت فرد معرفی شده صادر گردد و در طول این مدت سایر مؤسسين یا مسئولان فنی نیز می‌توانند درمانگاه را اداره نموده و وظایف مؤسس یا مؤسسين قبلی را بعهده بگیرند تا پروانه تأسیس بنام افراد جدید صادر شود.

تبصره ۱- پس از انقضاء مهلت قانونی مزبور پروانه تأسیس فرد لغو و یا امتیاز تأسیس مؤسس از پروانه تأسیس مشترک حذف خواهد شد.

تبصره ۲- تمامی موارد یاد شده بایستی بلافاصله کتباً به معاونت درمان دانشگاه / دانشکده مربوطه اطلاع داده شود.

ماده ۵- بهره‌برداری از درمانگاه و شروع بکار آن پس از اخذ موافقت اصولی منوط به معرفی مسئول فنی واجد شرایط جهت کلیه نویتهای کاری (حداقل دو نفر) و احراز صلاحیت آنان توسط کمیسیون قانونی و معرفی همکاران پزشکی و پیراپزشک و سایر افراد فنی واجد شرایط جویای کار و صدور پروانه تأسیس و مسئول فنی توسط وزارت و اخذ سایر مجوزهای لازم از جمله تأییدیه نقشه ساختمانی توسط دفتر فنی و دانشگاه / دانشکده مربوطه و ... می‌باشد.

تبصره ۱- برای اخذ پروانه بهره‌برداری معرفی حداقل ۵۰٪ کادر پزشکی و پیراپزشکی (مسئول فنی، پزشکان و پیراپزشکان) از دانش آموختگان گروه پزشکی و وابسته جویای کار که در مراکز دولتی، خصوصی، خیریه، ارگانها و نهادها هیچ نوع اشتغال نداشته باشند برای تمامی نویتهای کاری ضروری است.

تبصره ۲- مسئولین پذیرش و بایگانی مرکز بایستی از بین افراد جویای کار رشته کارشناسی یا کاردانی «مدارک پزشکی» انتخاب و معرفی شوند. (در صورت نبودن داوطلب، استفاده از سایر رشته‌های حرف وابسته پزشکی نظیر پرستاری بلامانع است)

تبصره ۳- رعایت فعالیت حداکثر دو نوبت کاری برای کلیه پزشکان و پیراپزشکانی که در کلیه مراکز درمانی فعالیت می‌کنند الزامی است و اجازه فعالیت همزمان نیز داده نمی‌شود.

تبصره ۴- پزشکانیکه در درمانگاه فعالیت می‌نمایند (مسئول فنی و پزشک همکار) در همان نوبت کاری نمی‌توانند در مرکز دیگری فعالیت داشته باشند. ضمناً حداکثر می‌توانند با دو مؤسسه درمانی (بیمارستان، درمانگاه ...) همکاری داشته باشند.

ماده ۶- مسئولین فنی درمانگاه می‌توانند جزو مؤسسين درمانگاه نیز باشند و عکس این موضوع نیز به شرط احراز شرایط لازم بلامانع است. در هر حال هر فرد فقط می‌تواند مسئول فنی حداکثر دو نوبت کاری بوده و برای سایر نویتهای کاری بایستی مسئول فنی جداگانه معرفی گردد.

تبصره ۱- مسئولین فنی باید در تمامی ساعات نوبت کاری خود در درمانگاه حاضر باشند.

تبصره ۲- رعایت مفاد آیین‌نامه اجرایی قانون اجازه تأسیس مطب در بکارگیری پزشکان (عمومی و متخصص) به عنوان مسئول فنی و یا پزشک همکار الزامی است.

تبصره ۳- اعضاء هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی دانشگاهها نمی‌توانند در بیمارستانها، درمانگاهها و ... غیرسازمانی خود فعالیت نمایند.

تبصره ۴- شروع بکار درمانگاه بدون داشتن پروانه بهره‌برداری ممنوع می‌باشد.

ماده ۷- هر درمانگاه عمومی باید حداقل دارای ۳ پزشک (عمومی و متخصص) جهت ارائه خدمات در رشته‌های پزشکی عمومی، تخصص داخلی و یک رشته تخصصی دیگر به انتخاب مؤسسين باشد.

تبصره ۱- در صورت عدم امکان معرفی و حضور متخصص داخلی با تأیید دانشگاه یا دانشکده مربوطه، حسب مورد موضوع در کمیسیون قانونی مطرح و تصمیم‌گیری خواهد شد.

تبصره ۲- در کلیه مراحل درخواست صدور مجوز تأسیس درمانگاه و تمدید آن تسلیم گواهیهای عدم سوء پیشینه و اعتیاد برای کلیه مؤسسين و مسئولان فنی الزامی است.

ماده ۸- درمانگاه برحسب خدمات پزشکی که ارائه می‌دهد بایستی محل کار مناسب، لوازم و پرسنل مورد نیاز مربوطه را داشته باشد.

ماده ۹- درمانگاه اگر دارای آزمایشگاه، رادیولوژی، داروخانه و یا سایر واحدهای پاراکلینیک باشد، باید مؤسسان و مسئولان فنی صاحب صلاحیت مرتبط را طبق شرایط مقرر برای هر کدام معرفی و پروانه مسئولیت دریافت دارد. کلیه واحدهای فوق‌الذکر اجرای لاینفک پروانه تأسیس درمانگاه می‌باشند و به هیچ وجه نمی‌توانند از این حق مکتسبه در بیرون از درمانگاه استفاده کنند.

تبصره ۱- افزایش بخش‌های پاراکلینیک نظیر داروخانه، آزمایشگاه، رادیولوژی، فیزیوتراپی و ... در چارچوب سطح‌بندی خدمات و مقررات هر يك از آیین‌نامه‌های مربوطه و پس از تصویب در کمیسیون قانونی مربوطه ممکن خواهد بود.

تبصره ۲- درمانگاه‌های فاقد داروخانه فقط می‌توانند داروهای اورژانسی را برای موارد فوریتی در قفسه‌ای نگهداری نمایند و باید نسخه داروی مصرف شده را به بیمار بدهند.

ماده ۱۰- در صورتی که مسئول فنی درمانگاه و هر يك از بخش‌های پاراکلینیک نخواهد بکار ادامه دهد بایستی مراتب را کتباً دو ماه قبل به دانشگاه / دانشکده مربوطه و مؤسس یا مؤسسان درمانگاه اعلام نماید و در طی مدت مذکور مؤسسان درمانگاه موظفند مسئول فنی واجد شرایط دیگری را معرفی نمایند تا پس از بررسی و تأیید صلاحیت وی توسط کمیسیون قانونی برابر مقررات پروانه مسئولیت فنی جدید صادر شود.

تبصره - در صورت عدم امکان بررسی صلاحیت مسئول فنی جدید در مدت مذکور توسط کمیسیون قانونی، معرفی یک نفر جانشین واجد شرایط بطور موقت (حداکثر سه ماه) توسط مؤسس یا مؤسسان الزامی است.

فصل سوم- شرایط ساختمانی - تجهیزاتی - و پرسنلی :

ماده ۱۱- ساختمان درمانگاه و تعداد اتاق‌ها و کلیه شرایط لازم برای تهویه، نور، سیستم‌های حرارتی و برودتی باید منطبق با اصول بهداشتی و فنی بوده و مورد قبول و تصویب وزارت یا دانشگاه / دانشکده مربوطه قرار گیرد.

تبصره ۱- حداقل تعداد اتاق برای تأسیس درمانگاه عمومی شامل شش اتاق و يك سالن انتظار با امکانات کافی می‌باشد. سطح کلی زیربنا باید حداقل ۲۰۰ مترمربع بدون در نظر گرفتن فضای لازم جهت بخش‌های پاراکلینیک بوده و پیش‌بینی‌های لازم برای کلیه اقدامات ایمنی از جمله اطفای حریق شده باشد. در صورتیکه درمانگاه در طبقات همکف، اول یا زیرزمین ساختمان نباشد تعبیه آسانسور جهت انتقال بیماران ضروری است.

تبصره ۲- حداقل تخت‌های لازم جهت تزریقات پانسمان و سرم درمانی و تحت نظر ۶ عدد با تفکیک فضای لازم برای خانم‌ها و آقایان می‌باشد.

تبصره ۳- معرفی و حضور يك نفر کارشناس یا کاردان پرستاری به دانشگاه / دانشکده مربوطه و حضور یک نفر خدمتکار در هر نوبت کاری ضروری است.

تبصره ۴- هر درمانگاه بایستی دارای درب ورودی اصلی مستقل از سایر طبقات یا واحدهای دیگر باشد تا باعث ایجاد مزاحمت برای همسایه‌ها نگردد. ضمناً در صورت داشتن درب مشترک رضایت کتبی کلیه مالکین واحدهای مجتمع غیرپزشکی در این خصوص و رعایت موازین بهداشت عمومی و محیط با تأیید دانشگاه / دانشکده مربوطه الزامی است.

ماده ۱۲- رعایت شاخص‌های سطح‌بندی خدمات نظیر جمعیت، فاصله مقرر بین درمانگاه‌های عمومی و همچنین بین درمانگاه‌های تخصصی مشابه با نظر وزارت یا دانشگاه / دانشکده‌های مربوطه به منظور رعایت اصل دسترسی مردم به خدمات بهداشتی - درمانی براساس ضوابطی است که از سوی وزارت به متقاضیان اعلام می‌گردد.

ماده ۱۳- فعالیت درمانگاه بصورت شبانه‌روزی و در تمامی ایام بدون تعطیلی بوده و لازم است موضوع بر روی سر نسخه و تابلوی درمانگاه نیز قید شده باشد.

ماده ۱۴- این نوع درمانگاه‌ها باید حداقل يك دستگاه آمبولانس برای تمام ساعات در اختیار داشته باشند و در صورت در اختیار نداشتن آمبولانس باید با مراکز آمبولانس خصوصی برای تأمین نیاز بیماران قرارداد همکاری منعقد نمایند.

تبصره ۱- آمبولانس درمانگاه صرفاً مجاز به انتقال یا جابجایی بیماران تحت درمان خود در موارد مورد نیاز می‌باشد.

تبصره ۲- مشخصات فنی، تجهیزات، ملزومات و خدمه آمبولانس براساس ضوابط اعلام شده از سوی مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی وزارت خواهد بود.

ماده ۱۵- مندرجات تابلوی درمانگاه باید وفق پروانه صادره و از نظر ابعاد، تعداد و ... منطبق بر ضوابط و دستورالعمل‌های وزارت یا سازمان نظام پزشکی و بدون ذکر نام پزشکان شاغل در درمانگاه باشد.

ماده ۱۶- درمانگاهها باید دارای دفتری باشند که نام و مشخصات بیماران مراجعه کننده در آن ثبت شده و برای هر يك از بیماران پرونده پزشکی شامل خلاصه‌ای از شرح حال بیمار، نوع معالجات و تاریخ مراجعه تشکیل دهند و حداقل به مدت ۵ سال در بایگانی نگهداری شود.

تبصره - معدوم کردن پرونده‌های پزشکی پس از مدت مزبور باید با اطلاع و موافقت دانشگاه / دانشکده مربوطه صورت پذیرد.

ماده ۱۷- درمانگاهها موظفند نسبت به گزارش مواردی از بیماری‌های واگیر و غیرواگیر که فهرست آن توسط وزارت یا دانشگاه / دانشکده‌ها تعیین می‌گردد با رعایت اصل امانتداری به مراجع قانونی ذیربط اقدام نمایند.

ماده ۱۸- رعایت کلیه موازین بهداشتی و سایر موارد براساس ضوابط و مقررات وزارت الزامی است.

فصل چهارم- شرح وظایف مؤسسان:

ماده ۱۹- اهم وظایف مؤسسان درمانگاهها بشرح ذیل می‌باشد:

الف) معرفی مسئولان فنی واجد شرایط برای درمانگاه جهت تمام نوبت‌های کاری و بخشهای پیراپزشکی آن نظیر رادیولوژی، داروخانه، آزمایشگاه، فیزیوتراپی و ... به معاونت درمان دانشگاه / دانشکده مربوطه

تبصره - در صورت عدم امکان حضور مسئولان فنی بایستی بلافاصله فرد یا افراد واجد شرایطی را بعنوان جانشین تا حداکثر به مدت سه ماه جهت تصدی امور فنی به دانشگاه / دانشکده مربوطه معرفی نمایند.

ب) انتخاب و معرفی کلیه پزشکان همکار و کارکنان فنی واجد شرایط و جویای کار در درمانگاه براساس استانداردهای مربوطه

تبصره ۱- مؤسسان می‌بایستی در صورت تخلف مسئول فنی از وظایف قانونی و احراز آن توسط کمیسیون قانونی مسئول فنی جدید واجد شرایط معرفی نمایند.

تبصره ۲- در صورت تخطی مؤسس از وظایف محوله مراتب در کمیسیون قانونی مطرح و در خصوص صلاحیت مؤسس تصمیم لازم اتخاذ خواهد شد.

تبصره ۳- هرگونه تغییر و جایجایی کارکنان در مراحل بعدی بایستی با اطلاع معاونت درمان دانشگاه / دانشکده (براساس استانداردهای مربوط) صورت گیرد.

ج) معرفی کلیه پزشکان و پیراپزشکان شاغل که در درمانگاهها به صورت تمام وقت و یا پاره وقت همکاری می‌کنند، به‌همراه کلیه مدارک لازم نظیر پروانه مطب معتبر، ... به معاونت درمان دانشگاه / دانشکده مزبور براساس دستورالعملهای موجود.

تبصره - اخذ گواهی عدم اشتغال پزشکی در بیش از يك مؤسسه (به غیر از مطب شخصی) از معاونت درمان دانشگاه مربوطه الزامی می‌باشد.

د) تأمین تجهیزات عمومی و ملزومات پزشکی، دارویی و غیره براساس استانداردهای مربوطه.

ه) رعایت کلیه ضوابط، مقررات، دستورالعملها و تعرفه‌های مصوب

و) رعایت و اجرای نظریات و پیشنهادات مسئول فنی درمانگاه در امور پزشکی و فنی براساس ضوابط

ز) برنامه‌ریزی و سازماندهی جهت جلب رضایت مراجعین و رعایت منشور حقوق بیماران

ح) نصب تابلوی اعلانات در داخل سالن انتظار با درج مشخصات و تخصص کلیه پزشکان شاغل در نوبت‌های مختلف کاری، تعرفه‌های اعلام شده، اطلاعیه‌ها و ...

ط) کنترل و مراقبت وضعیت ساختمان، تجهیزات، تأسیسات ایمنی و تأمین تجهیزات عمومی و ملزومات مورد نیاز براساس استانداردهای مربوطه

ی) تعهد کتبی مؤسسه مبنی بر همکاری با وزارت و دانشگاه / دانشکده مربوطه در هنگام بروز حوادث غیرمترقبه یا اعلام نیاز از طرف آنها.

فصل پنجم- وظایف مسئولان فنی:

ماده ۳۰- اهم وظایف مسئولان فنی درمانگاه عبارتند از:

- الف) حضور مستمر و فعال در ساعات تصدی مسئولیت فنی و پاسخگویی در قبال اقدامات انجام شده
 - ب) نظارت بر نحوه ارائه خدمات توسط پزشکان و پیراپزشکان و سایر کارکنان درمانگاه و ابلاغ تذکرات لازم به آنان و پیگیری اقدامات اجرایی و در صورت تخطی از آن اعلام مراتب به دانشگاه ها / دانشکده‌های ذیربط
 - ج) بررسی و اعلام صلاحیت کارکنان فنی شاغل در درمانگاه.
 - د) تهیه و تنظیم برنامه کاری قسمتهای مختلف درمانگاه و نظارت بر حسن انجام خدمات درمانی در ساعات تعیین شده.
 - ه) نظارت بر نحوه تأمین، کیفیت، قابل استفاده و مصرف بودن تجهیزات و ملزومات هر بخش و نیز داروهای موجود در درمانگاه.
 - و) ارتقاء سطح کیفی ارائه خدمات درمانی و فوریتهای پزشکی.
 - ز) نظارت بر تهیه، تنظیم و نگهداری پرونده پزشکی کلیه بیماران مراجعه کننده و نیز بررسی شرح حال و دستورات پزشکی مندرج در آن و تذکر به مسئولین مربوطه در صورت تخطی از موازین علمی و فنی.
 - ح) رعایت و نظارت بر حسن اجرای استانداردهای مربوط به تابلو و سرنسخه‌های درمانگاه و پزشکان و درج نام درمانگاه، نشانی، شماره تلفن، ساعات کار، نوع مؤسسه و فعالیت آن (خصوصی، خیریه، دولتی و ...) بر روی آنها.
 - ط) ثبت و ارائه دقیق آمار فعالیت درمانگاه به تفکیک خدمات تشخیصی و درمانی مربوطه و ارسال به دانشگاه / دانشکده‌های ذیربط بطور مستمر و هر ۶ ماه یکبار از طریق برنامه نرم‌افزاری که از طریق وزارت اعلام خواهد شد.
 - ی) نظارت بر پذیرش بیماران تحت پوشش بیمه‌های درمانی طبق ضوابط مربوطه
 - ک) پذیرش و بررسی وضعیت بیماران اورژانس و انجام اقدامات درمانی اولیه لازم با همکاری کادر فنی درمانگاه و اخذ پذیرش از مراکز درمانی مجهز تا اعزام بیمار.
 - ل) رعایت و اجرای کلیه مقررات و دستورالعملهای وزارت، نظارت بر حفظ شئون پزشکی و نیز موازین اسلامی، اخلاقی، فنی و ...
 - م) هماهنگی کلی بین مسئولان فنی هر يك از بخش‌های پیراپزشکی درمانگاه در چارچوب ضوابط و شرایط آیین‌نامه‌های مربوطه
- تبصره - مسئولیت فنی هر يك از بخش‌های مذکور بعهده مسئول فنی مربوطه خواهد بود.

فصل ششم- شرایط ارزشیابی:

- ماده ۲۱- مؤسسان درمانگاه موظفند هر سال نسبت به اعلام تقاضای ارزشیابی طبق ضوابط و استانداردهای موجود توسط وزارت اقدام نمایند.
- تبصره ۱- ضوابط و استانداردهای ارزشیابی درمانگاه توسط وزارت ابلاغ خواهد شد.
- تبصره ۲- درمانگاهها موظفند آخرین درجه ارزشیابی درمانگاه را در قسمت پذیرش به نحوی که کاملاً قابل رؤیت باشد نصب نمایند.

فصل هفتم- سایر ضوابط:

ماده ۲۲- درمانگاهها فقط مجاز به ارائه خدماتی هستند که در پروانه تأسیس آنها قید و یا مجوز گسترش آنها دریافت کرده‌اند می‌باشند.

تبصره ۱- خدمات مجاز در درمانگاهها مطابق ضوابط و مقررات جاری وزارت خواهد بود و در صورت تغییر به نحو متقاضی به اطلاع خواهد رسید.

تبصره ۲- انجام تزریقات و پانسمان و سرم درمانی تابع ضوابط تعیین شده از سوی وزارت می‌باشد.

ماده ۲۳- رعایت قانون و آیین‌نامه مرتبط با انطباق امور پزشکی با موازین شرع مقدس و کلیه شئون حرفه‌ای و اخلاقی در ارائه خدمات به بیماران ضروریست.

ماده ۲۴- در صورت عدم وجود واحد ارائه خدمات بهداشتی درمانی در محل، درمانگاهها می‌توانند با تأیید معاونت بهداشتی دانشگاه / دانشکده مربوطه پایگاه بهداشتی موقت در درمانگاه دایر نمایند.

ماده ۲۵- کلیه درمانگاهها موظفند حداکثر ظرف مدت یکسال از تاریخ تصویب این آیین‌نامه وضعیت خود را با این آیین‌نامه وفق دهند.

ماده ۲۶- تمدید پروانه‌های تأسیس و مسئولان فنی درمانگاهها براساس قانون آموزش مداوم جامعه پزشکی و ضوابط تعیین شده از سوی وزارت و نیز براساس مقررات این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۲۷- کلیه درمانگاهها موظف هستند زباله‌های عفونی را تفکیک کرده و کلیه سرنگهای استفاده شده را در ظروف استاندارد Safty box جمع‌آوری و آنها را مطابق با ضوابط علمی اعلام شده امحاء نمایند.

فصل هشتم- تخلفات:

ماده ۲۸- در صورتیکه مؤسسات یا مسئولان فنی درمانگاه از ضوابط و مقررات آیین‌نامه تخطی نمایند به نحو زیر اقدام خواهد شد.

الف) بار اول تذکر شفاهی با قید موضوع در صورتجلسه بازرسی محل توسط کارشناسان یا بازرسان وزارت یا دانشگاه / دانشکده‌های ذیربط

ب) بار دوم اخطار کتبی توسط وزارت یا دانشگاه / دانشکده مربوط و اعلام مراتب به سازمانهای بیمه‌گر و سازمان نظام پزشکی کشور

ج) در صورت تکرار تخلفات و عدم توجه به اخطارهای قبلی (اعم از شفاهی و کتبی) چنانچه اعمال انجام شده در قالب قانون تعزیرات حکومتی در امور بهداشتی و درمانی مصوب سال ۱۳۶۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام باشد موضوع به کمیسیون ماده ۱۱ قانون فوق‌الذکر و در سایر موارد نیز به محاکم عمومی احاله خواهند شد.

د) بررسی نحوه اجرای تصمیمات کمیسیون مذکور و آراء صادره از سوی محاکم قضایی اعم از (تعطیل دائم یا موقت، ابطال پروانه و ...) توسط کمیسیون قانونی بررسی و جهت اجراء به واحدهای ذیربط ارجاع می‌گردد.

ماده ۲۹- این آیین‌نامه در ۲۹ ماده و ۴۱ تبصره به استناد ماده ۲۴ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴ و بندهای ۱۱، ۱۲، ۱۳ ماده يك قانون تشکیلات و وظائف وزارت متبوع در تاریخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۴ به تصویب رسیده و با رعایت سایر مقررات از جمله آیین‌نامه تأسیس مطب مصوب هیأت وزیران، قوانین سازمان نظام پزشکی و ... قابل اجرا است. ضمناً با ابلاغ این آیین‌نامه، آیین‌نامه‌های قبلی مترتب بر آن ملغی می‌گردد. ک/۴/۱۲

دکتر مسعود پزشکیان